

Četrtek, 14. april 2005

dejstvo, da so iz pristojnosti Mednarodnega kazenskega sodišča izvzeti državljani držav, ki niso podpisnice Rimskega statuta ter poziva Svet, naj še naprej odločno podpira Mednarodno kazensko sodišče;

Mnenje Parlamenta o financiranju SZVP za leto 2005

45. ponovno poudarja, da zahteva odziv na pet glavnih groženj za evropsko varnost, določenih v Evropski varnostni strategiji (terorizem, širjenje orožja za množično uničevanje, regionalni konflikti, nezmožnost delovanja države, organiziran kriminal), dolgoročno zunanjo obveznost z uporabo vseh razpoložljivih instrumentov, vključno z resnim vlaganjem v raziskavo varnosti in preprečevanje konfliktov, ki vključuje identifikacijo dejanskih in trajnostnih proračunskih dogovorov, ki bi morali biti doseženi v prihodnjem finančnem načrtu 2007–2013;

46. vztraja pri tem, da ni več mogoče razlikovati med financiranjem civilnih ali vojaških stroškov, predvsem v okviru operacijah EVOP in bolj natančno tistih, ki jih izvaja izključno Unija ter, ki jih je načrtovala in izvedla njena civilno-vojaška celica;

47. ponovno poudarja, da se morajo skupni stroški vojaških operacij znotraj EVOP financirati iz proračuna Skupnosti (kakor velja že na civilnem področju v primeru policijskih operacij) in ne iz pomožnega proračuna ali zagnanskega sklada držav članic, kakor je trenutno določeno;

48. v ta namen opozarja na nove možnosti, ki jih ponuja financiranje prihodnjih intervencij načrtovanih „humanitarnih bojnih skupin“ v primeru naravnih nesreč, pri katerih je potrebna mešanica vojaških in civilnih sredstev za pomoč, kot je bilo pred kratkim v primeru naravne katastrofe, ki jo je povzročil cunami v južni Aziji; v zvezi s tem poziva Svet in Komisijo, da sestavi nov predlog, ki upošteva tudi predlog Evropskega parlamenta za Evropske civilne mirovne enote in ustanovitev Evropske prostovoljne organizacije pomoči, kakor je predvideno v členu III-321 Ustavne pogodbe;

49. prosi Svet, naj upošteva možnost financiranja skupnih stroškov takšnih operacij iz proračuna Skupnosti v primeru katere koli prihodnje operacije EVOP za boj proti terorizmu, v nasprotju z obstoječimi pravili, npr. načela da „stroške povrne vsaka država članica posebej“ ali katerim koli drugim začasnim programom, npr. tako imenovanim „mehanizmom ATENA“;

*
* *

50. naroči svojemu predsedniku, naj posreduje to resolucijo Svetu, Komisiji, parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju Združenih narodov, generalnemu sekretarju Nata in generalnemu sekretarju Sveta Evrope.

P6_TA(2005)0133

Evropska varnostna strategija

Resolucija Evropskega parlamenta o izvajanju Evropske varnostne strategije (2004/2167(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o sprejetju Ustave za Evropo, podpisane v Rimu 29. oktobra 2004,
- ob upoštevanju Evropske varnostne strategije, ki jo je sprejel Evropski svet 12. decembra 2003, ki v zvezi s tem sledi pobudi grškega predsedstva, neuradnemu svetu zunanjih ministrov (Kastellorizon, maj 2003) ter zaključkom Evropskega sveta iz Soluna (19. in 20. junij 2003),

Četrtek, 14. april 2005

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 30. novembra 2000 o ustanovitvi skupne evropske varnostne in obrambne politike po Kölnu in Helsinkih ⁽¹⁾,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. aprila 2003 o novi evropski varnostni in obrambni arhitekturi – prednosti in pomanjkljivosti ⁽²⁾,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. marca 2005 o konferenci o pregledu Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja v Severni Koreji in v Iranu ⁽³⁾,
  - ob upoštevanju predloga za Belo knjigo o evropski obrambi, ki ga je predložil Inštitut Evropske Unije za varnostne študije v maju 2004,
  - ob upoštevanju poročila o doktrini o varnosti ljudi za Evropo, ki ga je predstavil visoki predstavnik EU 15. septembra 2004 ⁽⁴⁾,
  - ob upoštevanju različnih programov o preprečevanju sporov, kot so jih javno objavile vse evropske institucije,
  - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A6-0072/2005),
- A. upošteva mejnik v evolucijskem razvoju Evropske varnostne in obrambne politike (EVOP) iz francoško-britanske deklaracije v St. Malu 3. in 4. decembra 1998,
- B. upošteva nadaljnji načrt razvoja EVOP, kot je bil izražen med srečanji na vrhu Evropskega sveta v Kölnu (3. in 4. junij 1999), Helsinkih (10. in 11. december 1999) in Göteborgu (15. in 16. junij 2001),
- C. ob upoštevanju potrebe po okrepitvi nadzora izvoza orožja v EU in iz nje ter na svetovni ravni,
- D. priznava pomembno vlogo, ki jo imajo različni programi pomoči EU in njihove nepogrešljive prispevke za gospodarski razvoj, podporo rasti demokratičnih ustanov, izvajanje ukrepov za obnovo, oblikovanje makroekonomskih programov in spodbujanje človekovih pravic,
- E. priznava, da se celostni pristop, ki ga zagovarja Evropska varnostna strategija, že dejavno izvaja na Balkanu, kar potrjuje tudi obseg instrumentov EU, ki se zdaj uporabljajo za doseganje stabilnosti v regiji: program pomoči CARDS; civilni misiji PROXIMA in EUPM; in vojaška misija ALTHEA,
- F. prepozna stalno raven podpore, ugotovljeno v desetletnem obdobju javnomnenjskih raziskav, ki kažejo, da več kot 60 % državljanov EU podpira skupno zunanjo politiko EU, več kot 70 % pa jih podpira skupno obrambno politiko, vendar ob upoštevanju drugih raziskav, po katerih za povečanje izdatkov za vojsko ni podpore,
- G. opaža in obžaluje, da se raven, po kateri je skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) odgovorna Evropskemu parlamentu v skladu s členom III-304 Pogodbe o Ustavi za Evropo, ni občutno povečala ter da se Svet pri številnih odločitvah in dejanjih nikoli ne posvetuje in ni posvetoval s Parlamentom; kljub temu priznava dobro voljo visokega predstavnika in njegovih služb pri obveščanju Parlamenta in pri dialogu s Parlamentom; poziva visokega predstavnika in njegove službe k nadaljevanju in okrepitvi tega odkritega dialoga s Parlamentom,
- H. opaža, brez poseganja v prejšnjo točko, da so za dejavnosti v okviru SZVP Unije še naprej odgovorni nacionalni parlamenti, še posebej v zvezi z državami članicami, kjer je za vojaške dejavnosti potrebna odobritev parlamenta,

⁽¹⁾ UL C 228, 13.8.2001, str. 173.

⁽²⁾ UL C 64 E, 12.3.2004, str. 599.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2005)0075.

⁽⁴⁾ Barcelonsko poročilo študijske skupine o Evropskih varnostnih zmogljivostih.

Četrtek, 14. april 2005

- I. priznava, da je treba vse dejavnosti in ukrepe v okviru SZVP Unije izvajati strogo v skladu z mednarodnim pravom in načeli Ustanovne listine OZN, kot jasno navajata člena I-3 in III-292 Pogodbe o Ustavi za Evropo,
- J. ker je veliko držav članic EU (vključno z Združenim kraljestvom, Nemčijo, Španijo, Italijo in Grčijo) imelo, in v nekaterih primerih še vedno ima, lastne izkušnje z različnimi oblikami terorizma in filozofijami, na katerih temeljijo,
- K. ker je, v bližnji prihodnosti, islamski terorizem največji izziv za EU in za druge regije, zlasti če se teroristom uspe polastiti orožja za množično uničevanje,
- L. ker je Evropska varnostna strategija del obsežne SZVP in EVOP, v katerih je EU na voljo cel spekter političnih dejavnosti, vključno z dejavnostmi diplomatske, gospodarske ali razvojne narave,

Evropsko varnostno okolje

1. poudarja, da je mogoče le z vsestranskim razumevanjem opredelitve „varnosti“ upoštevati vpliv vprašanj politične in demokratične narave (npr. kršitev človekovih pravic, namerna diskriminacija določenih skupin državljanov, obstoj represivnih režimov) in tudi vrsto socialnih, gospodarskih in okoljskih dejavnikov (npr. revščina, lakota, bolezni, nepismenost, omejenost naravnih virov, poslabšanje okolja, nepravilni trgovski odnosi itd.), ki prispevajo k obstoječim regionalnim sporom, prenehanju delovanja državnih struktur v državah ter nastanku kriminalnih in terorističnih mrež, čeprav se v okviru zgoraj navedenih dejavnikov delovanje slednjih ne more razumeti kot opravičljivo na kakršen koli način ali v kakršni koli obliki;
2. zato pozdravlja vsestransko razumevanje pojma „varnosti“, kot ga izraža Evropska varnostna strategija (EVS); se strinja s pogoji, izraženimi v EVS, da ključne grožnje globalni varnosti trenutno vključujejo terorizem, širjenje orožja za množično uničevanje, nerešene regionalne spore, države, v katerih državne strukture ne delujejo in države, v katerih državne strukture vedno slabše delujejo, ter organizirani kriminal; poudarja, da teh groženj ni mogoče niti ustrezno obravnavati niti rešiti izključno z vojaškimi sredstvi;
3. na podlagi tega prihaja do enakih zaključkov kot so izraženi v EVS, torej, da lahko k varnejšemu svetu največ prispevajo različni instrumenti in programi pomoči, vključno s tistimi s področja razvojne politike, na ravni EU in držav članic v povezavi z diplomatskimi, civilnimi in vojaškimi zmogljivostmi in strokovnim znanjem;
4. posledično poziva k praktičnemu prenosu tega pojma varnostnega okolja v obstoječe strukture Unije, saj lahko Unija le tako pravočasno zazna težave in se nanje proaktivno odzove; v zvezi s tem priporoča okrepitev prizadevanj za uvedbo sistema zgodnjega opozarjanja ob grožnjah, in sicer z uporabo inovativnih tehnologij civilnega računalništva za analizo in presojo poročil; v zvezi s tem poudarja, da bi bila ustanovitve „centrov za odkrivanje napetosti“, ki bi jih lahko uredili tako po pokroviteljstvu bodoče službe za zunanjepolitično delovanje kot tudi preko služb izven Evropske unije, kot npr. Afriške zveze, eden od mnogih smiselnih načinov za prepoznavanje izvorov konfliktov in sodelovanje pri njihovi pomiritvi, da bi se tako izognili vsakršnemu stopnjevanju nasilja; v zvezi s tem poudarja pomembnost, ki jo ima integracija preprečevanja sporov kot tudi boj proti terorizmu kot sestavnih delov znotraj vseh političnih področjih EU;

Strateški cilji za EU

5. se v celoti strinja s strateškimi cilji za Unijo, izraženimi v EVS: obravnavanje groženj; grajenje varnosti v sosesčini Unije; in krepitev mednarodnega reda z učinkovitimi dejavnostmi preko učinkovitih večstranskih struktur; poudarja, da cilji EVS močno presegajo vojaške vidike Evropske varnostne in obrambne politike;

Četrtek, 14. april 2005

6. opozarja, da je treba pri obravnavanju groženj določiti regionalne grožnje in/ali grožnje globalne narave, saj lahko Unija le tako učinkovito mobilizira instrumente in vire, ki so ji na voljo, za obravnavanje grožnje; opozarja, da je grajenje varnosti v sosesčini Unije v veliki meri namenjeno reševanju groženj regionalne narave, medtem ko je grožnje globalne narave treba obravnavati z učinkovitimi večstranskimi mednarodnimi strukturami, v katerih je EU gonilna sila; prav tako pa opozarja, da lahko večstranske organizacije in strukture obravnavajo tudi regionalne grožnje;

7. se v celoti strinja z oceno, izraženo v novi sosedski politiki Unije in EVS, da je treba sosesčino Unije razumeti v daljnosežnejšem smislu, ki pokriva ne le vzhodnoevropske države, ki mejijo na EU, ampak tudi regije, ki ležijo še dlje na vzhodu in jugu, kot so Kavkaz, Bližnji vzhod in Severna Afrika; opaža skladnost te politike z dolgotrajnimi dejavnostmi Unije pri iskanju rešitev izraelsko-arabskega spora, tudi z Barcelonskim procesom; poudarja, da sta demokracija in pravna država najbolj pomembna predpogoja za miren sožitje ljudstev;

8. poudarja primarnost OZN v večstranskem institucionalnem okviru in potrebo po tem, da EU prevzame vodilno vlogo pri oživljanju struktur in zmogljivosti te nujno potrebne ustanove; v zvezi s tem vzame na znanje poročilo, ki ga je prestavil generalni sekretar OZN, z naslovom „V večji svobodi: V smeri razvoju, varnosti in človekovim pravicam za vse“ dne 21. marca 2005; pozdravlja to poročilo — brez poseganja v katero koli prihodnjo podrobno oceno Parlamenta — kot začetno točko razprave o preoblikovanju OZN v odgovor izzivom 21. stoletja; poziva EU in države članice k uskladitvi stališč znotraj okvira teh razprav, ob upoštevanju stalne podpore, ki jo kažejo javnomnenjske raziskave, za močnejše predstavništvo SZVP/EVOP po vsej EU od tistega, ki trenutno obstoja;

9. še naprej poudarja potrebo po vodilni vlogi Unije v sodelovanju z drugimi mednarodnimi in regionalnimi organizacijami, ki pospešujejo mir in varnost po svetu; poudarja še zlasti potrebo po popolnem sodelovanju z OVSE;

10. poudarja, kako pomembno je, da si EU prizadeva za trdno in pošteno razvojno politiko, da se učinkovito prispeva k splošno priznanim razvojnim ciljem tisočletja;

Nedavni mejniki EVOP

11. opozarja na neprecenljivo izkušnjo, pridobljeno v civilnih in policijskih misijah v zadnjih dveh letih: prevzem nadzora s strani mednarodne policijske misije (zdaj EUPM) v Bosni in Hercegovini od 2003; misije PROXIMA v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji in misije EUJUST THEMIA v Gruziji; prav tako pozdravlja prihodnji namestitev policije Evropske unije v Demokratični republiki Kongo (EUPOL Kinšasa);

12. priznava pomemben napredek pri širjenju vojaških zmogljivosti Unije; hkrati ugotavlja pomembnost okvira Berlin Plus, sklenjenega z NATO, zaradi katerega sta bili prva vojaška misija EU CONCORDIA v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji in misija ALTHEA v Bosni in Hercegovini sploh mogoči; se zaveda ugodne prilagodljivosti okvira Unije EVOP, saj dopušča tudi izvajanje operacije ARTEMIS v Demokratični republiki Kongo;

13. poudarja dosedanje pozitivne prispevke situacijskega centra EU (SITCEN), saj ta združuje vse dostopne civilne, vojaške in diplomatske podatke in znanje, na podlagi katerih je mogoče izdelovati ključne analize ozadja katerih koli razmer; poziva države članice k nadaljnji krepitvi izmenjave podatkov s centrom SITCEN, da ne bi neupravičeno ovirale izpolnitve ciljev EVS;

14. poudarja, da posebni značaj in dodatne prednosti EVOP izvirajo iz kombinacije civilnih in vojaških sestavin, in ugotavlja, ob upoštevanju omenjenih dosežkov, da bo EU v prihodnosti vedno bolj izzvana k iskanju dobrega in primernega ravnovesja med vojaškimi in civilnimi elementi, da bo lahko izpolnjevala cilje in duh EVS; meni, da bo misija ALTHEA v Bosni in Hercegovini v zvezi s tem zagotovila dragocene podatke, če bo Unija lahko uskladila vojaške ukrepe s civilnimi operacijami in programi, ki trenutno potekajo;

Četrtek, 14. april 2005

Napredek k poglavitnemu cilju za leto 2010 in civilnemu poglavitnemu cilju za leto 2008

15. se strinja s cilji poglavitnega cilja za leto 2010, ki ga je uradno odobril Svet za splošne zadeve in zunanje odnose (GAERC) dne 17. maja 2004, in s sporazumom o oblikovanju načrta za razvoj civilnega poglavitnega cilja za leto 2008, ki ga je dne 13. decembra 2004 odobril GAERC, saj predstavljajo način zbiranja sredstev, ki EU omogočajo zmogljivosti, potrebne za delovanje v skladu s strateškimi cilji EVS; meni, da bi morali biti ti bistveni in časovni cilji natančneje opredeljeni v Beli knjigi;

16. v zvezi s tem priznava napredek v okviru GAERC z dne 22. novembra 2004 pri nadaljnjem razvoju hitrega razvrščanja „bojnih skupin“ za močno intenzivne vojaške operacije; opozarja, da je treba te skupine črpati predvsem iz dvonacionalnih in večnacionalnih sil, ki v EU že obstajajo; prav tako opozarja na sporazum o izdelavi cilja načrta za razvoj civilnega poglavitnega cilja za leto 2008, ki ga je odobril GAERC, in pozdravlja v tem cilju izražen namen, da bi bili obstoječi civilni instrumenti bolj pregledni in učinkoviti, tako da se lahko sestavijo različni integrirani kontingenti na podlagi posebnih potreb; s tem priznava, da bo prihodnje civilno krizno upravljanje v okviru EVOP dejansko presešlo štiri prednostna področja, določena v Feiri (policija, pravna država, civilna uprava in civilna zaščita);

17. poudarja, zlasti v zvezi z doseganjem popolne operativne mobilnosti bojnih skupin do leta 2007, pomembnost globalnega pristopa k razvrstitvi sil in, v zvezi s tem, pozdravlja prispevke koordinacijskih centrov v Atenah in Eindhovnu v vojaškem transportnem sektorju;

18. v zvezi s tem pozdravlja uradno sprejetje predloga o civilno-vojaški celici znotraj Vojaškega štaba Evropske unije; opozarja, da bo civilno-vojaška celica igrala pomembno vlogo pri strateškem načrtovanju vseh operacij (civilnih, vojaških in civilno-vojaških) in — od leta 2006 naprej — postavitvi središča operacij za avtonomne misije EU v primerih, ko ni določen nacionalni sedež; poudarja pomembnost civilno-vojaške celice v razvoju načel in vzorcev za upravljanje civilno-vojaškega posrednika; priznava pa, da bo veliko teh načel in vzorcev izhajalo iz sedanjih ali prihodnjih operacij;

19. opozarja, v zvezi z načrtovanjem prihodnjih mešanih civilno-vojaških misij EU, na predloge in zamisli v poročilu „Varnostna doktrina za Evropo“; v zvezi s tem pozdravlja ne le trenutne razvoje na področju EVOP, kot je ustanovitev civilno-vojaške celice, ki so v skladu s splošnimi napotki tega poročila, ampak tudi prihodnjo ustanovitev Evropske prostovoljne humanitarne organizacije pomoči iz člena III-321(5) Pogodbe o Ustavi za Evropo; vendar ugotavlja, da je Evropska prostovoljna humanitarna organizacija pomoči prvotno predvidena, v tem členu, kot „okvir za skupne prispevke od mladih Evropejcev“ zato zahteva, da se okvir tega razširi ali dopolni z ustanovitvijo dopolnilnih „mirovnih enot“, tako da temeljijo na izkušnjah in strokovnem znanju zaposlenih in upokojenih strokovnjakov pri doseganju funkcionalnih mirovnih enot, ki bodo ustrezale smernicam evropskih civilnih mirovnih enot — kot je že večkrat predlagal Parlament;

20. opozarja, da je 7. januarja 2005 GEARC tudi — deloma na podlagi začasnih predlogov komisarke za zunanje zadeve — pozval pomožne pristojne organe in Komisijo, da ocenijo obseg za povečanje zmožnosti ukrepanja EU v kriznih razmerah v zvezi s pomočjo v primeru katastrof;

21. zahteva od Sveta in Komisije, da zagotovita dopolnjevanje in kohezijo obstoječih instrumentov in zmožnosti ter predložijo nove predloge, zlasti v zvezi s tesno povezavo preprečevanja sporov in kriznega upravljanja; meni, da se lahko izmerljiv uspeh te nedokončane naloge šteje za napredek pri prihodnji ustanovitvi evropske službe za zunanje zadeve;

22. pozdravlja pobudo nekaterih držav članic za ustanovitev Evropske žandarmerije in njihovo pripravljenost, da jo zagotovi za namene EVOP; še posebej poudarja uporabnost te sile pri zagotavljanju prehoda iz čisto vojaške faze operacij v mešano ali popolnoma civilno fazo;

Četrtek, 14. april 2005

23. poudarja, da je treba razviti evropsko varnostno kulturo z učinkovitim izvajanjem koncepta usposabljanja EU v EVOP, kar poveča interoperabilnost med vključenimi v krizno upravljanje EU; v zvezi s tem poudarja, da je treba ustanoviti šola za evropske varnostne in obrambne politike (EVOP), ki organom EU in državam članicam zagotovi usposobljeno osebje, ki lahko učinkovito dela na področju zadev EVOP; ta šola mora temeljiti na dobrih organizacijskih in finančnih možnostih;

24. z zadovoljstvom opaža hitrost postopkov pri ustvarjanju Evropske obrambne agencije (EOA) še pred uradnim sprejetjem Pogodbe o Ustavi za Evropo; opozarja, da bi morala EOA prejeti pomoč Unije ne le za nadaljnji razvoj obrambnih zmogljivosti na področju kriznega upravljanja, ampak tudi za racionalizacijo stroškov raziskav in razvoja znotraj držav članic, dolgoročno pa za prispevanje k ustvarjanju evropskega trga z orožjem; meni, da mora agencija za oborožitev posvečati pozornost zlasti oborožitvi in opremljanju bojnih skupin ter mora zagotoviti njihovo združljivost; zahteva, da morajo biti bojne skupine opremljene z novo, skupno opremo; vendar pa opozarja, da bodo prihodnji dosežki EOA v veliki meri odvisni od (politične) dobre volje držav članic in dostopnosti zadostnih proračunskih sredstev; v zvezi s tem še ugotavlja, da EOA ne sme biti ovirana pri delovanju v skladu z dolgoročnimi cilji — cilji poglavitnega cilja za leto 2010 — če želi Unija pridobiti z izvajanjem ciljev EVS;

25. v zvezi z evropsko vesoljsko politiko kot enim od najpomembnejših strateških izzivom EU v 21. stoletju; ugotavlja, da je bilo na področju telekomunikacij in obveščanja, več projektov razvitih vzporedno, kar je zmanjšalo učinkovitost in povečalo stroške; zahteva, da se ti projekti, kot sta na primer francoski satelitski sistem Helios in nemški sistem SAR-Lupe, združijo v okviru evropske raziskave varnosti;

26. pozdravlja prizadevanja Komisije za spodbujanje raziskav na področju varnosti v EU v bližnji prihodnosti; poziva k ustanovitvi samostojnega evropskega varnostno raziskovalnega programa znotraj prihodnjega okvirnega raziskovalnega programa z instrumenti, ustaljenimi postopki in vzorci financiranja, primernimi za reševanje varnostnih vprašanj, v skladu s priporočili skupine strokovnjakov; vendar poudarja tveganje podvajanja znotraj raziskovalnih pobud EOA; zato poziva Komisijo, Svet in države članice, da ohranijo tesne delovne odnose zato, da ne pride do tega tveganja; vzporedno s tehnološkim raziskovanjem priporoča osredotočenje na razvoj skupnih sposobnosti oblikovanja modelov in simulacij ter analiz ogroženosti in varnostnih konceptov z uporabo primerjalnih prednosti držav članic;

Pomanjkanje na področju zmogljivosti

27. opozarja na naslednje tri kategorije materialnih primanjkljajev, ki lahko resno vplivajo na zmogljivost Unije pri izvajanju civilnih operacij kriznega upravljanja in humanitarnih operacij visokointenzivnih razsežnosti predvsem z vojaškimi sredstvi, kot je ustavljanje humanitarnih katastrof podobnih razsežnosti kot v Ruandi:

- a) pomanjkanje sil za razvrščanje, ki so nujne za potrebno izmenjavo (1/3 za razvrščanje, 1/3 za usposabljanje, 1/3 počiva) v takih dolgotrajnih visokointenzivnih operacijah,
- b) pomanjkanje trajnih obširnih zmogljivosti letalskega prevoza za prevoz sil v tujini,
- c) pomanjkanje zadostnih zmogljivosti za vodenje, nadzor in komunikacije, ki so na voljo za razvrščanje, ter tudi virov obveščanja, spremljanja in raziskovanja znotraj kolektivnega okvira EVOP;

28. ugotavlja, da bo razvoj „bojnih skupin“ v veliki meri obravnaval prvo pomanjkljivost; ugotavlja, da predvidena gradnja vojaških transportnih letal A400 M ne bo v celoti rešila druge pomanjkljivosti ter zahteva, da se izvedejo ukrepi za obravnavanje nadaljnjih pomanjkljivosti; kljub temu poziva k razmisleku o ustanovitvi sheme za razvrstitev sil; zahteva z ozirom na takšen rotacijski sistem skupne standarde pri izobraževalnih programih, npr. na področju helikopterjev; S povezavo izobraževalnih programov bi lahko povečali pripravljenost za akcijo in zmanjšali stroške; odločno zahteva, v zvezi s finančnim primanjkljajem,

Četrtek, 14. april 2005

uvedbo ukrepov za zagotovitev, da EU izvaja misije, za katere je potrebna pomoč vojaških sil brez uporabe virov NATA ali katere koli posamezne države članice; opozarja, da lahko taki ukrepi v resnici vključujejo združevanje obstoječih virov in zmogljivosti znotraj držav članic s ciljem vzpostavitve temeljev za komunikacije ali omrežje z dvojno uporabo za EVOP;

29. poudarja, da cilji poglavitnega cilja za leto 2010 niso dovolj za izvajanje misij bolj intenzivne narave ali misij, ki trajajo več kot eno leto; zato poziva Komisijo, da v tesnem sodelovanju s Svetom predloži Belo knjigo o praktičnih zahtevah za razvoj EVOP in EVS, tako da je mogoče tudi nadaljnje spodbujanje razvoja prihodnje evropske obrambne strategije;

Spremljanje izvoza orožja ter neširjenje orožja za množično uničevanje in orožja malega kalibra;

30. priznava, znotraj okvira SZVP Unije, splošno povezanost evropske strategije proti širjenju orožja za množično uničevanje, ki jo je Evropski svet uradno sprejel decembra 2003, s strateškimi cilji Evropske varnostne strategije; z zadovoljstvom opaža delo svetovalca visokega predstavnika, opravljeno na področju izvajanja poglavja III te strategije, kot je bilo že izraženo v prednostnem seznamu, ki ga je decembra 2004 odobril Evropski svet;

31. se strinja z Evropsko varnostno strategijo, da je širjenje orožja za množično uničevanje verjetno največja grožnja naši varnosti, in poziva EU, da uporabi, v skladu z določbami Evropske varnostne strategije, polno opremo razpoložljivih instrumentov pri premagovanju grožnje orožja za množično uničevanje, ter pri tem ugotavlja, da zahteva mogoča kombinacija terorizma in orožij za množično uničevanje takojšnjo in primerno ukrepanje;

32. poudarja potrebo, da Evropska unija prevzame pobudo pri krepitvi režima mednarodnega spremljanja orožja in s tem prispeva k poudarku učinkovite večstranskosti znotraj mednarodnega reda; nadalje opaža ujemanje prizadevanj za integriranje vidikov neširjenja znotraj sosedске politike EU s splošnim strateškim ciljem grajenja varnosti v sosesčini Unije;

33. pozdravlja načrtovano integracijo klavzul o neširjenju orožja za množično uničevanje v vse prihodnje sporazume o partnerstvu in sodelovanju med EU in tretjimi državami, primer tega je Sporazum o partnerstvu in sodelovanju s Tadžikistanom z dne 11. oktobra 2004⁽¹⁾, pa tudi osnutek pridružitvenega sporazuma s Sirijo, ki še ni odobren;

34. pozdravlja dejstvo, da so bila pogajanja EU z Iranom kot regionalno silo, usmerjena v preprečevanje širjenja jedrskega orožja, izvedena v povezavi z zakonitimi ekonomskimi in regionalnimi varnostnimi interesi; ugotavlja, da je ta politika izraz zunanje in varnostne politike, ki temelji na načelih mednarodnega prava in večstranskosti v najboljšem interesu mednarodne skupnosti; pozdravlja dejstvo, da sta se stališči EU in ZDA glede Irana znatno zblížali;

35. upošteva medsebojne preglede sistema nadzora izvoza EU, ki se zdaj izvajajo; navaja, da je bila glavna ugotovitev prve stopnje tega pregleda, izvedene spomladi 2004, potreba po tem, da države članice družno (t. j. EU) in posamezno sprejmejo bolj proaktiven pristop pri nadzoru izvoza blaga za dvojno rabo; poziva države članice k hitremu ukrepanju na podlagi priporočil, ki temeljijo na tej ugotovitvi, in boljšemu izkoriščanju situacijskega centra EU v tem smislu, pa tudi na splošno, kot temelja za izmenjavo podatkov; pozdravlja prizadevanja EU za čim boljše usklajevanje in organiziranje skupnega stališča EU znotraj različnih režimov nadzora izvoza in nadalje pozdravlja prizadevanja EU za vključitev novih držav članic v različne režime nadzora izvoza;

36. upošteva sedanje praktične težave pri izvajanju strategije proti širjenju orožja za množično uničevanje, zlasti zaradi različnih virov in postopkov, v skladu s katerimi so mobilizirana proračunska sredstva; poziva Svet in Komisijo, da se skupaj s Parlamentom vključita v dialog o usmerjanju in poenostavljenju teh postopkov z namenom sprejetja takih sprememb znotraj okvira ustreznega novega finančnega instrumenta za proračunsko obdobje 2007–2013;

⁽¹⁾ UL L 340, 16.11.2004, str. 21.

Četrtek, 14. april 2005

37. poudarja potrebo po nadaljnji krepitvi Pravil EU o ravnanju pri izvozu orožja in povečanju prispevka EU k boju proti širitvi orožja malega kalibra in lahkega strelnega orožja, predvsem z ustanovitvijo mednarodne pogodbe o trgovanju z orožjem;

38. poziva, da države z jedrskim orožjem, določene v Pogodbi o neširjenju orožja, zlasti ZDA, Kitajska in Rusija, spričo naraščajoče nebrzdane nevarnosti terorizma in širjenja orožja za množično uničevanje preučijo svojo nuklearno politiko v duhu Pogodbe o neširjenju orožja; zato obžaluje prizadevanja ameriške vlade v preteklih štirih letih, da bi podprla raziskave in razvoj novega nuklearnega orožja, ter njen odklonilni odnos do ratifikacije Pogodbe o celoviti prepovedi jedrskih poskusov; izraža zaskrbljenost nad premajhnimi prizadevanji Rusije, da bi zavarovala svoje jedrske zaloge; je vznemirjena zaradi močnega porasta vojaških izdatkov Kitajske, za 12,6 %, obsežne posodobitve njenih z jedrskim orožjem oboroženih sil ter povečanega uvoza sodobnih tehnologij orožja;

Proračunski izzivi

39. opaza, da največja grožnja povezanosti in uspehu EVS še naprej ostaja morebitno pomanjkanje zadostnih proračunskih virov, ki so na voljo znotraj celotnega spektra politik in instrumentov EU; v zvezi s tem opozarja na posebno pomembnost programov pomoči EU in njihov pomemben prispevek k proaktivnemu obširnemu pristopu, izraženem z EVS; zahteva, da ta točka ne ostane pozabljena znotraj okvira sedanjih pogajanj o prihodnjem finančnem načrtu za obdobje 2007–2013;

40. nadalje ugotavlja, da je učinkovitost EVS, in še zlasti EVOP, v veliki meri odvisna od izdatkov držav članic izven okvira EU; v zvezi s tem priporoča, prvič, bolj razumno in učinkovitejšo porabo nacionalnih izdatkov na področju obrambe, ki jih lahko dosežejo nekatere države članice, na primer, s hitrejšo posodobitvijo in prestrukturiranjem oboroženih sil, in drugič, ustanovitev mehanizma za ocenjevanje deleža BDP države članice, porabljenega za obrambo; zato zahteva od držav članic, da v ta namen sodelujejo z EOA;

41. obžaluje, da člen III-313 Pogodbe o Ustavi za Evropo vzdržuje obstoječe stanje za dvojno financiranje operacij SZVP; opaza prizadevanja Sveta za zagotavljanje boljše preglednosti mehanizma (ATHENA), s katerim bodo skupni stroški za operacije vojaške ali obrambne narave vodeni zunaj proračuna Unije⁽¹⁾; vendar poudarja svoje trdno stališče, da se bo ločevanje financiranja skupnih stroškov za civilne operacije iz proračuna Unije od financiranja stroškov za operacije vojaške ali obrambne narave izven proračuna Unije izkazalo za nevzdržno, saj bodo misije, ki se bodo izvajale v okviru SZVP, vedno bolj mešane narave, o čemer priča ustanovitev civilno-vojaške celice;

42. v zvezi s tem opozarja na znatne težave, ki jih predstavljajo sedanji razpisni postopki v zvezi z organiziranjem hitrih akcij znotraj EVOP; zato poziva Svet in Komisijo, da čim prej opravita temeljit pregled v zvezi s posebnimi postopki in izjemami za prihodnje ukrepe in operacije EVOP znotraj Finančne uredbe⁽²⁾;

Čezatlantski odnosi

43. opaza znatno skladnost ocene globalnih groženj tako v EVS kot v nacionalni varnostni strategiji ZDA; zavzema stališče, da je treba to skladnost uporabiti kot podlago, na kateri lahko EU in Združene države ponovno vzpostavijo dialog enakovrednih partnerjev za doseganje skupnega razumevanja za reševanje nekaterih vprašanj obojestranskega interesa, kot so pooblastitev in uporaba vojaške sile v zvezi z ustreznimi določbami Ustanovne listine Združenih narodov in njene vloge zagotavljanja zakonitosti, ter poživitev transatlantskega varnostnega sodelovanja na splošno;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2004/197/SZVP z dne 23. februarja 2004 o določitvi mehanizma za upravljanje financiranja skupnih stroškov operacij Evropske unije, ki so vojaškega ali obrambnega pomena (UL L 63, 28.2.2004, str. 68).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, 16.9.2002, str. 1).

Četrtek, 14. april 2005

44. poudarja, da mora biti velik del transatlantskega varnostnega dialoga osredotočen na omogočanje drugim mednarodnim organizacijam, kot je OVSE, in zlasti Afriški uniji, da prispevajo h globalni varnosti; v zvezi s tem poudarja koristnost neformalnih večstranskih tvorb, kot je tako imenovani „mirovni kvartet“, pri doseganju trajnih rešitev izraelsko-palestinskega spora med Izraelom in Palestino;

45. izraža željo po večjem sodelovanju z Združenimi državami na področjih neširjenja in v boju proti terorizmu; kljub temu poziva EU in ZDA k nadaljevanju njihovega pozitivnega dialoga na teh področjih in k celovitemu izvajanju akcijskega načrta za nadaljnje sodelovanje, ki se odraža v deklaraciji EU-ZDA o boju proti terorizmu in o neširjenju orožja za množično uničevanje, sprejeti na vrhu EU-ZDA 26. junija 2004; meni, da bi morale biti te točke obravnavane v smislu vseh srečanj med EU in ZDA, povezanih z varnostno politiko;

NATO

46. ugotavlja stalno priznavanje NATO s strani držav članic kot temelj njihove varnosti v primeru oboroženega napada; zavzema stališče, da morajo odnosi med EU in NATO temeljiti na sodelovanju in dopolnjevanju; v tej smeri predlaga razpravljanje – ob upoštevanju različnih značajev vsake organizacije – v zvezi z izboljšanim usklajevanjem nacionalnih prispevkov k silam NATO za hitro odzivanje in poglavitnim ciljem EU, da ne bi prišlo do podvajanja; zahteva od držav članic, da nadaljujejo z reformo svojih oboroženih sil z namenom, da bi povečali zmožnosti njihovega nameščanja, premikanja in vzdržljivosti; v zvezi s tem ugotavlja, da bo v bližnji prihodnosti večina držav članic še naprej dodeljevala iste enote organizaciji NATO in EU zaradi pomanjkanja enot s pravim znanjem in sposobnostmi; zahteva od držav članic, da še naprej povečujejo obseg sil, ki so takoj na voljo, tako da bo lahko v prihodnje operativnim potrebam EU in NATO takoj zadoščeno;

47. ugotavlja, da se lahko sedanje težave, ki žal ovirajo nujno sodelovanje med Vojaškim odborom EU in NATO, zelo hitro rešijo s politično dobro voljo vpletenih nosilcev odločanja;

48. poziva Turčijo, v okviru NATO, da ustvari pogoje za spodbujanje boljšega sodelovanja — ki je nujno potrebno — med Vojaškim odborom EU in ustreznimi organi NATO;

49. spodbuja novo Evropsko obrambno agencijo pri raziskovanju možnosti za sodelovanje z NATO na področju oboroževanja in izrecno pri zagotavljanju možnosti za takšno sodelovanje v okviru dogovora o izvajanju, ki bo podpisan med obema organizacijama v skladu s členom 25 Skupnih ukrepov Sveta 2004/551/SZVP o ustanovitvi Evropske obrambne agencije ⁽¹⁾;

50. opazuje dopolnilno naravo nekaterih politik in programov NATO (Partnerstvo za mir in Carigrajska pobuda za sodelovanje in Sredozemski dialog) in EU (Evropska sosedska politika in Barcelonski proces); obe strani spodbuja k raziskovanju, kako lahko ti programi in politike bolj učinkovito služijo obojestranski krepitvi;

Domovinska varnost in boj proti terorizmu

51. opazuje, da EVS še posebej opozarja na nejasnost nekoč statičnih meja v tradicionalnem pojmovanju notranje in zunanje varnosti; vendar pa opozarja na pičlost vsebine znotraj EVS o povezovanju obeh pojmov za celovito obravnavanje groženj; zaveda se, kljub tej pojmovni opustitvi, več in različnih prizadevanj Sveta, Komisije in držav članic na področju notranjih in zunanjih zadev;

52. upošteva, na področju preprečevanja terorizma, obvladovanja posledic in zaščite ključnih infrastruktur, predloge sistema ARGUS, ki jih je predložila Komisija, ki bi omogočal kroženje podatkov in usklajevanje odzivnih akcij, pa tudi morebitno povezavo s kriznim centrom in tudi s sistemom za opozarjanje (CIWIN) za zaščito ključnih infrastruktur znotraj EU;

⁽¹⁾ UL L 245, 17.7.2004, str. 17.

Četrtek, 14. april 2005

53. v isti zvezi upošteva poziv Evropskega sveta v Haaškem programu z dne 4. in 5. novembra 2004, da Svet in Komisija ob spoštovanju nacionalnih pristojnosti vzpostavita povezane in usklajene ureditve za krizno upravljanje EU za krize s čezmejnimi vplivi znotraj EU, ki se bodo izvedle najkasneje do 1. julija 2006;

54. pozdravlja do sedaj opravljeno ali pričeto delo na podlagi zgoraj omenjenih predlogov in pozivov, pa tudi veliko drugih ukrepov in predlogov, ki tradicionalno oblikujejo del nacionalne notranje politike; v zvezi s tem pozdravlja tudi posebno vlogo, ki jo bo imel situacijski center (SITCEN) pri izdelavi ocen in analiz tveganja v zvezi z morebitnimi cilji teroristov; v zvezi s tem poziva k neomejenemu sodelovanju vseh oddelkov obveščevalnih služb pri ministrstvih za nacionalno obrambo, tako da bi znotraj centra SITCEN vzpostavili ustrezno zmogljivost;

55. še zlasti pozdravlja cilj ureditve čezmejne izmenjave obveščevalnih podatkov in podatkov varnostnih služb v skladu z načelom razpoložljivosti, določenim v Haaškem programu — kjer se navezuje na prihodnjo izmenjavo podatkov organov pregona — načelo, ki mora ob upoštevanju posebne narave metod teh služb (npr. potreba po zaščiti postopka zbiranja podatkov, virov podatkov in nadaljnja zaupnost podatkov po izmenjavi) zagotoviti razpoložljivost podatkov, ki so na voljo službi v eni državi članici, ustreznim službam v drugi državi članici;

56. v zvezi s politiko notranje varnosti izraža globoko zaskrbljenost ob dejstvu, da države članice vse ukrepe in instrumente, navedene v izvirnem protiterorističnem načrtu, sprejetem oktobra 2001, izvajajo v nezadostni meri;

57. upošteva poročilo visokega predstavnika EU Evropskemu svetu dne 16. in 17. decembra 2004 o integraciji boja proti terorizmu v politiko zunanjih odnosov EU; v tem poročilu ugotavlja, da je treba zmogljivosti v zvezi s poglavitnimi cilji za leto 2010 in poglavitnimi civilnimi cilji za leto 2008 prilagoditi zahtevam različnih morebitnih terorističnih groženj in scenarijev, vključno z mogočo intervencijo v skladu s solidarnostno klavzulo (člen I-43 Ustave);

58. poziva, v okviru nove sosedске politike in v zvezi z zunanjimi odnosi EU na splošno, k okrepljenemu političnemu dialogu s tretjimi državami o terorizmu, da bi obravnavali potrebo po njihovem neomejenem sodelovanju z mednarodnimi in regionalnimi organizacijami, vendar tudi k strogemu upoštevanju klavzule o boju proti terorizmu iz sporazumov s tretjimi državami, v katerih je dokaz terorističnih groženj ali posebnih terorističnih dejavnosti;

59. vendar je zaskrbljen — z vsem spoštovanjem do sedaj opravljenega dela pri iskanju meje med tema dvema področjema notranjih in zunanjih zadev — nad povezanost in usklajenostjo tega dela in zlasti nad stopnjo, do katere so upoštewane demokratične svoboščine in vladavina prava; zato namerava ustanoviti skupno delovno skupino, ki bo vključevala člane Odbora za zunanje zadeve ter Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, da se ne le preveri povezanost in usklajenost takega dela, ampak tudi zagotovi, da civilne in politične pravice državljanov in organizacij niso ogrožene na kakršen koli način, ter se tako, kjer je to primerno, pripravi poročila ustreznim parlamentarnim odborom za predložitev Svetu in Komisiji;

Služba za zunanje odnose

60. pozdravlja Pogodbo o Ustavi za Evropo kot pomembno podlago za izvajanje EVS in njen dosednji razvoj; poudarja, da mora učinkovita EVS v celoti uporabiti dostopne diplomatske zmogljivosti (tj. ministra za zunanje zadeve EU in Evropska služba za zunanje odnose (člena I-28 in III-296(3)) in po potrebi tudi vojaške zmogljivosti (tj. stalno strukturirano sodelovanje držav članic za izpolnitev visokointenzivnih misij, ki zahtevajo višje vojaške zmogljivosti (člena I-41(6), III-312 in posebni protokol));

Četrtek, 14. april 2005

61. poziva Svet in Komisijo, naj nemudoma storita vse potrebno za integracijo njunih dejavnosti v duhu sodelovanja pred končno ratifikacijo Pogodbe o Ustavi za Evropo; poudarja, da bo Parlament ta prizadevanja skušal oceniti na pozitiven in konstruktiven način ter da bodo vsi predlogi dejavnosti in ukrepov za ustvarjanje delujoče in učinkovite Evropske službe za zunanje odnose v prehodnem obdobju ocenjeni na podlagi kvalitete in ne izvora; poudarja, da bo Parlament ocenil ta prizadevanja tudi glede na spoštovanje politične volje, izražene v Ustavi, o oblikovanju skupne politike, tako da bi lahko Evropa v svetu govorila z enim glasom;

*
*   *

62. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju Združenih narodov, NATO in OVSE ter generalnemu sekretarju Sveta Evrope.

P6_TA(2005)0134

Uporaba nedovoljenih poživil v športu

Resolucija Evropskega parlamenta o boju proti uporabi nedovoljenih poživil v športu

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Deklaracije o športu št. 29 iz priloge k Amsterdamski pogodbi in člena III-282 Pogodbe o Ustavi za Evropo,
  - ob upoštevanju resolucije Parlamenta z dne 7. septembra 2000 ⁽¹⁾ o sporočilu Komisije o načrtu podpore Skupnosti za boj proti uporabi nedovoljenih poživil v športu,
  - ob upoštevanju sklepov Sveta in predstavnikov vlad držav članic na zasedanju v Svetu z dne 4. decembra 2000 o boju proti uporabi nedovoljenih poživil ⁽²⁾,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. septembra 2000 o poročilu Komisije Evropskemu svetu o ohranitvi sedanjih športnih struktur in varstvu družbene vloge športa v okviru Skupnosti — Helsinško poročilo o športu ⁽³⁾,
  - ob upoštevanju Svetovnega protidopinškega kodeksa, sprejetega 5. marca 2003 v Kopenhagnu,
  - ob upoštevanju javne obravnave svojega Odbora za kulturo in izobraževanje z naslovom „Jemanje nedovoljenih poživil v športu: ovira pri doseganju športnega ideala“ z dne 29. novembra 2004,
  - ob upoštevanju člena 108(5) svojega Poslovnika,
- A. ker so številni pripetljaji v zvezi z uporabo nedovoljenih poživil med olimpijskimi igrami v Atenah leta 2004 znova dokazali, da je uporaba nedovoljenih poživil na žalost še vedno realnost, proti kateri se je treba boriti,
- B. ker sta javno zdravje in zaščita otrok prednostni nalogi Evropske unije,
- C. ker je uporaba nedovoljenih poživil resnični problem javnega zdravja in ker se tiče vseh vključenih v šport, tudi mladine in amaterskih športnikov, ki dobijo prepovedane snovi npr. v centrih za fitnes in vedno pogosteje na internetu,
- D. ker bi morala Evropska unija nadaljevati uspeh projekta Evropsko leto izobraževanja skozi šport tako, da bi sprejela ukrepe za reševanje vseh vidikov uporabe nedovoljenih poživil v športu,

⁽¹⁾ UL C 135, 7.5.2001, str. 270.

⁽²⁾ UL C 356, 12.12.2000, str. 1.

⁽³⁾ UL C 135, 7.5.2001, str. 274.